

[Thomas Pedersen.]

en stor Del af Regeringspressen en voldsom Kampagne mod de alt for høje Svinepriser — en Kampagne, der naturligvis har lige saa lidt Bund i Virkeligheden som den Kampagne, man førte under Valget, men som har den samme Hensigt, nemlig at give Befolkningen det Indtryk, at det i Virkeligheden er disse Partier, disse Blade, der forsværer Smaafolk og ønsker et saa lavt Prisniveau som muligt. Det foreliggende Lovforslag siger det stik modsatte, det siger, at man ønsker at fortsætte den Politik, som man førte før Valget, at man ønsker positivt at hidføre en Forhøjelse af Prisniveauet, saaledes at Arbejderklassen maa betale mere for Levnedsmidlerne, end den i Grunden burde.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) var inde paa akkurat det samme og talte om, at Svinepriserne var saa høje, at Arbejderne, Smaafolk ikke kunde tillade sig den Luksus at købe Flæsk, og han udtrykte den Formodning, at det samme kunde blive Tilfældet for Kødets Vedkommende nu gennem denne Forhøjelse. Ja vel, men hvad havde saa været rimeligere, end at man havde undladt at give Tilslutning til en Fortsættelse af denne Lovgivning? Jeg er fuldt ud paa det rene med, at der kan være Grund til paa visse Punkter at støtte den mindre bemidlede Del af Landbruget, men jeg kan ikke se, at det absolut skulde være nødvendigt at støtte Landbruget paa den Maade, det her sker, hvorved man ganske utvivlsomt tager fra den daarligst bemidlede Del af Befolkningen og lader den betale Kriselovgivningen.

Formanden: Det skyldes naturligvis en Misforstaaelse af den ærede sidste Taler, naar han nævnte det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), idet det ærede Medlem, der bærer dette Navn, jo ikke har haft Ordet under denne Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg takker de ærede Ordfører for de Radikale (N. P. Andreassen), for Socialdemokratiet (Sørensen [Sejlfjord]) og for Det frie Folkeparti (Jens Thomsen) for deres Tilslutning til Forslaget om Forlængelse af Kødloven for November Maaned. Jeg antager, at det vel ogsaa for den ærede sidste Ordførers Vedkommende betyder, at han vil være med til at stemme for, at Lovgivningen fortsættes ud over November Maaned. Derimod maa jeg indrømme, at de andre Partiers Ordførere ikke har givet noget Tilsagn om at ville medvirke til Lovgiv-

ningens Fortsættelse. Det ser næsten ud, som om Valgresultatet har sat de to Oppositionspartier, Venstre og Konservative, i saa daarligt Humør, at de ikke engang vil være med til at fortsætte en Lovgivning, som de selv er klar over er overordentlig betydningsfuld, ja, nødvendig for de Vælgere, som de mener at repræsentere. Hvis vi vilde indtage det samme Standpunkt som de, nemlig at undlade at stemme for denne midlertidige Lov, betød det jo, at saa havde vi ingen Lovgivning paa det Omraade, og saa vilde Landmændene, hvis Interesser disse Partier altid paastaar, at de varetager, ikke have de Fordele, som ligger i denne Kødlovgivning. Det er muligt, at det er Valgresultatet, der har sat dem i saa daarligt Humør, at de ikke kan mande sig op til at sige ja, men man maa jo haabe, de efterhaanden overvinder denne Syge, saa de faar Mod til at indtage et mere positivt Standpunkt.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen, der var Ordfører for Partiet Venstre, udtalte, at Lovforslaget om en Fortsættelse af Lovgivningen fra 1. December og til Udgangen af 1936 betød en Forringelse af den gældende Kødordning. Men det ærede Medlem maa dog vel erkende, at da vi i sin Tid gik ind for denne Lovgivning, var Kødpriserne langt lavere, end de er nu. Det ærede Medlem kan dog vel ikke mene, at vi skal fortsætte med en saadan Lovgivning, uanset hvilke Priser vi naar til. Efterhaanden som man naar op til normale Priser, vil det dog være naturligt at fritage Befolkningen for de Kødafgifter, den nu betaler. Man kan derfor ikke uden videre sige, som det ærede Medlem gør, at denne Lov er en Forringelse af den Tilstand, vi hidtil har haft.

Det ærede Medlem og for øvrigt ogsaa andre ærede Medlemmer var meget fortørnede over, at jeg havde foreslaaet en Forhøjelse fra de 2 Mill. Kr. til 3 Mill. Kr. til trængende Personer, og det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen udtalte, at det var en social Foranstaltning. Dette er jo ikke rigtigt. Det, der sker her, er, at man fritager den fattigste Del af Befolkningen for den Forhøjelse af Kødpriserne, som bliver Resultatet af den Afgift, der indføres; denne Del af Befolkningen lettes herved i disse Udgifter. Men dernæst betyder det — det vil sikkert enhver erkende, som har haft med Administrationen af Loven at gøre — en Stimulering af Forbruget i de Kredse, som ellers ikke vilde have Raad til at købe saa meget Oksekød. Og denne Stimulering af Forbruget betyder igen en Stimulering af Priserne. Dernæst vil jeg gerne sige,